

HRVATSKI *glasnik*

XXXIII. godina, 7. broj

16. veljače 2023.

cijena 200 Ft

Foto: KRISZTINA HORVÁTH

11. stranica

Bunjevačko prelo u Sentivanu

6. stranica

Hrvatska svinjokolja

12. stranica

Stručni i prijateljski razgovori

14. stranica

O fundamentu sambotelskoga bala

Pred sambotelskim hrvatskim balom još i na već frontu su otvorene istraživačke linije, kad i kade je u Sambotelu održan najveći društveni događaj ovde živućih Hrvata i zavolj česa. Spomenuli smo ovde kot mjesto bala Dom mladih u Kisfaludyjevoj ulici, restoran „Panónnia”, restoran „Domus”, Športsku dvoranu „Haladás”, restorane „Tóvendéglő” i „Agora”, kade se je i ljetos odvijala ova zabava. Svi ispitani stariji aktivisti su jednako rekli da je bal započeo kih sedamdesetih ljet, ali točno kada, u tom su zviranjki bili negvišni. Medjutim, petroviski Imre Kapitar, ki je u onu dob bio bubnjar i peljač petroviskoga zabavnoga sastava „Kapitar band”, tvrdio je da je njeva banda po prvi put svirala 5. oktobra 1975. ljeta u selu Bucsu, a naredno ljeto na prvom hrvatskom balu u Kisfaludyjevoj ulici. Zato potribno je ovde istaknuti imena Janoša Cenca Nemetha, ki se je skrbio oko praktičnih stvari prvih balov, i Gyurija Ipkovića, ki je pak na političkoj liniji osigurao da Hrvati mirno dobiju zeleno svitlo za svoju feštu, a i Árpáda Zsámboekija, kot ravnatelj Doma mladih ki je dvi ljeti dugo dao mjesto ovom spravišću. Prethodno su se Gradišćanci vozili još u Peštu na bale s dvimi autobusi, potom se je na bistanje Janoša Agatića i Marka Dekića ganuo sambotelski bal. „Onda sam se bojao, će li biti ljudi”, rekao je Janoš Nemeth. Zato je mikrobus krenuo još i u slovenska naselja na agitiranje da dojdju u bal. I onda se je zgodalo čudo, za karte su skoro „rastrzali” organizatore, ki su kanili zajti na prestižno gradsko mulatovanje i rafati su se mogli. Dobar glas se je jur onda proširio, ali su onda samo Hrvati imali ta privilegij da te noći mulatuju, tako je i vladala hrvatska rič u prostorija i manje je bilo simpatizerov Ugrov na ti spravišći. Kako je nadalje rekao svidok i idejni otac sambotelskih balov, kako su karte prodali iz toga dohotka su išli onda kupovati nagrade za tombole. Janoš Nemeth iz Petrovoga Sela od 1976. do 1985. ljeta prez sumlje je stavio fundamentat ove tradicije u centru Željezne županije, a zato je 2016. ljeta na Hrvatskom balu od Lasloa Škrapića, tadašnjega predsjednika mjesne Hrvatske samouprave, prikzeo i počasnu diplomu na spominak 40. jubileja najveće gradišćanskohrvatske zabave.

Tiho

Glasnikov tjedan

„Ovih smo dana svjedoci što može učiniti potres magnitude 7,8. Potres je u ranim jutarnjim satima 6. veljače pogodio južni dio Turske i sjeverozapadnu Siriju, slijedile su stotine naknadnih potresa i još jedan magnitude 7,5 istoga dana poslijepodne.”

Ništa nije vječno. Ni ljudi, ni građevine, ni stabla. Prostori koje mi danas nastanjujemo nastanjivali su mnogi drugi prije nas. O nekima se priča, o nekima ne. Volimo pretpostaviti kako smo upravo mi oni koji pričaju pravu priču, povijesnu... Zaboravljamo kako su je prije nas pričali drugi i kako je ona drukčije zvučala te kako će je poslije nas pričati drugi i kako će ona drukčije zvučati. Ne da ne znamo kako je bilo nego ne znamo imena svojih predaka od prije dvjestotinjak godina. Ne znamo ni kako su oni živjeli, mnogima ni grobove ne znamo, pogotovo ne onima koji su slijedili zov odlaska, puta u nepoznato.

Oluje i vihori su iznad nas i za sobom ostavljaju samo pustoš kad se naljute. Planet na kojem živimo živi svoj život već tisućljećima i mijenja se. Svakodnevno. I mi ga mijenjamo, ali još uvijek on sam odlučuje bez upozorenja kad će se zakašljati.

Ovih smo dana svjedoci što može učiniti potres magnitude 7,8. Potres je u ranim jutarnjim satima 6. veljače pogodio južni dio Turske i sjeverozapadnu Siriju, slijedile su stotine naknadnih potresa i još jedan magnitude 7,5 istoga dana poslijepodne. Još uvijek, dok pišem ove retke, traže se preživjeli u ruševinama. Ali nada je sve manja. U ratom razorenoj Siriji broj mrtvih po dosadašnjim podacima iznosi najmanje 2660, a turska uprava za katastrofe

9. veljače donosi kako je u Turskoj broj poginulih 12 391 i ozlijeđenih 62 914 te kako je u Turskoj uništeno oko 6000 zgrada. Potres je razorio pokrajinu Hatay. Iz opustošene Sirije, koja grca u građanskom ratu i pod međunarodnim je embargom, stižu vijesti kako je situacija očajna, oko 300 000 ljudi napustilo je svoje domove, tisuće se vode kao nestali. I nije potres ovih dana bio tek u tom dijelu svijeta. Iznimno snažan potres magnitude 7,7 pogodio je u noći na utorak pokrajinu Tanimbar u Indoneziji.

Tko se krije iza brojki? Ljudi. I lica. Sudbine. Dječak i djevojčica nađeni ispod ruševina kojima nakon tri dana daju vodu. Vodu života. Daleko su oni od nas i naše tople i sigurne sobe. Mi se spremamo za balove. Žuljaju nas nove cipele. Pričamo svoju priču koja je tek nama važna. A otac rukama kopa ruševine kako bi pronašao svoje dijete. Zveckanje oružjem ne prestaje ni tad, žele se osvojiti prostori i proširiti utjecaji, uzeti ono što je ostalo živo u ruševinama. Jahači Apokalipse. Jašu već tisućljećima. Bez humanosti i ljudskosti. Kojih je i u našoj civilizaciji tako malo. Jer razrušeni domovi i leševi nisu „naši”. I tako ide priča još od Knjige postanka, kad Zemlja bijaše pusta i prazna, a tama se prostirala nad bezdanom...

Branka Pavić Blažetin

Čitajte i širite Hrvatski glasnik,

tjednik Hrvata u Mađarskoj!

Svakoga četvrtka
u Vašem hrvatskom domu!
Budimo zajedno
u „OAZI hrvatske pisane
riječi u Mađarskoj”!

HRVATSKI glasnik

HRVATSKI glasnik

HRVATSKI glasnik

Nagrada „Justitia Regnorum Fundamentum” dodijeljena Državnom vijeću narodnosti, a ujedno i zajednici narodnosnih pedagoga

Državno narodnosno vijeće (ONT), koje će sljedeće godine obilježiti 30 godina, a ujedno i Zajednica učitelja narodnosti laureat su narodnosne sekcije nagrade „Justitia Regnorum Fundamentum” za 2022. godinu. Priznanje je od povjerenika za temeljna prava Ákosa Kozme i od zamjenice pučkog pravobranitelja za narodnosti Erzsébet dr. Szalay dr. Sándor preuzela sadašnja predsjednica ONT-a Ibolya Englender Hock zajedno s predsjednikom, osnivačem Vijeća Gáborom Frankom, na svečanosti 9. prosinca u Budimpešti.

Vijeće je dobilo nagradu kao priznanje za tri desetljeća istaknuta rada na području narodnosnog odgoja i obrazovanja. Svojim je stručnim prijedlozima i odlukama Državno narodnosno vijeće kontinuirano podupiralo rad narodnosnih pedagoga i narodnosnog odgoja te obrazovanje na materinskom jeziku narodnosti, čime je pridonosilo stvaranju i razvoju kulturno-prosvjetne autonomije narodnosnih zajednica.

U svojem svečanom govoru zamjenica nacionalnog pravobranitelja Erzsébet dr. Sándor dr. Szalay istaknula je kako je nagrada „Justitia Regnorum Fundamentum” priznanje za tridesetogodišnji predani rad

u korist javnog obrazovanja i obrazovanja narodnosti, a ujedno i poticaj Vijeću da i ubuduće neumorno nastavi stručni rad na temelju vrijednosti i na zastupanju interesa za dobrobit nastavnika i učenika svih narodnosti u Mađarskoj. Naglasila je kako je nagrada ujedno i izraz zahvalnosti svim narodnosnim pedagogima koji i u promjenjivom društvenom i političkom okruženju svoj posao obavljaju s nepomučenim entuzijazmom i vjerom u budućnost za dobrobit djece koja su im povjerena. Svojim djelovanjem promiču i jačaju mlade generacije narodnosnih zajednica da se sve aktivnije uključe u obavljanje zajedničkih zadaća.

Stipan Balatinac
Izvor: MNOÖ

Prisika u razvitku

Prisika je jedno od najmanjih naselja u Gradišću, ali koliko je uspješna seoska samouprava u napisanju naticanj to pokazuju i investicije minuloga ljeta. Jur lani se je uspješno naticala Seoska samouprava Prisike na čelu s Gyulom Orbánom u programu „Ugarsko selo”. Gdo se šeće prema kaštelju, jednostavno ne more pogledom preskočiti temeljnu promjenu na bivšoj poštanskoj zgradi. U vanjsku obnovu je potrošeno 25 milijun Ft. Ovde će se oblikovati nova društvena prostorija s hižama, skladišćima, vodenim blokom i kuhinjom. Na nutarnju obnovu se još čeka, ali i to bi se znalo riješiti iz 25 milijun Ft. Nova je i ograda

Negdašnja poštanska zgrada

Novi plot okolo cimitora

cimitora, na to je potrošeno pet milijun Ft. Što naliže mašine za komunalno djelo, proširen je park sredstav: kupljen je iz osam milijun Ft traktor za košenje trave, kompresor i druga dugovanja za polipšavanje okolice, a od dodatne svote (15 milijun Ft) je nabavljen traktor s prikolicom. Ministarstvo poljoprivrede je dostavilo Prisiki i 19,3 milijun Ft za putne obnove.

Tiho

Kroatistička suradnja Osijeka i Pečuha

Razgovor vodila: Branka Pavić Blažetin

U sklopu programa Erasmus na Odsjeku za hrvatski jezik i književnost Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Pečuhu redovito gostuju profesori s Odsjeka za hrvatski jezik i književnost Filozofskog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. U više navrata predavanje je imao prof. dr. sc. Goran Rem, redoviti profesor u trajnom zvanju na osječkoj kroatistici. Pečuško-osječke kroatističke veze traju već pedesetak godina, a od osamostaljenja Republike Hrvatske one su se pojačale i umnogostručile. Još 1977. osječka „visoka“ kroatistika vrlo je otvorena prema Pečuhu, koji 1992. postaje istinski kroatistički sveučilišni centar s Odsjekom za hrvatski jezik i književnost koji i danas djeluje u okviru Slavističkog instituta Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Pečuhu.

Goran Rem

Profesore Rem, Vi ste na obilježavanju obljetnice naše katedre u Pečuhu u ime hrvatske akademske javnosti čestitali na tom povijesnom datumu.

– Hvala na podsjećanju na taj događaj u kojem je osječka Katedra za književnost (u čijem su sastavu prof. dr. sc. Ružica Pšihistal, izv. prof. dr. sc. Sanja Jukić, izv. prof. dr. sc. Ivan Trojan i ja) imala čast u ime cijele hrvatske akademske zajednice biti svečani gost te dragocjene obljetnice pečuške kroatistike. Taj smo put, prije tri godine, podsjetili na najmanje 45 godina jako intenzivne suradnje osječke i pečuške kroatistike. Naime, 1977. kreće i osječka „visoka“ kroatistika i odmah je vrlo otvorena prema Pečuhu, a budući da se nismo mogli osobnim sjećanjima priključiti načinu funkcioniranja ranijih pečuških desetljeća nastavnčkog studiranja kroatistike na nekadašnjoj „višoj školi“, onda smo se divili dokumentaciji i fotodokumentaciji koja je tom prilikom, tog svečanog lipnja 2019. na vašem Filozofskom fakultetu, bila izložena te pozorno i ekstraktno komentirana zahvaljujući istraživanju šefa vaše katedre dr. sc. Stjepana Blažetina.

U svojim istupima često ukazujete na učinke pečuške kroatistike koji su premalo vidljivi jer je rad sa studentima u prvom planu. Vi naglašavate rezultate koji su, rekli ste, bitno trajnijeg obuhvata nego autorski znanstveni i stručni rad znanstvenika i kulturnih djelatnika Odsjeka koji oni oblikuju u svojoj sredini i šire, u hrvatskoj znanosti i kulturi.

– Već bijenalni Međunarodni kroatistički skup, čije je održavanje pokrenuto krajem devedesetih, predstavlja strahovito važ-

no mjesto objavljivanja najviših akademskih vrhova ukupne suvremene kroatistike s jedne strane, a ti se radovi susreću s uglednim regijskim komparatistima s druge strane. Osim toga, temeljni udio u Skupu bili su stručni terenski radovi mađarskih humanističkih znanstvenika, s posebnom interdisciplinarnom rastvorenošću svim poljima humanističkih i društvenih kreacija hrvatskoga pisma u Mađarskoj. Nadalje, pojedinačni znanstveni autorski radovi, primjerice profesorice Janje Prodan, profesora Ernesta Barića, čestog budimpeštanskog sudionika Skupa prof. dr. sc. Stjepana Lukača, kao i dakako Stjepana Blažetina, velika su emisija humanističkog talenta upućena sveukupnoj kroatistici s bitnim elementima dodira s hungaristikom (profesor Barić sunositelj je velikog temeljnog reciprocitetnog mađarsko-hrvatskog, dakle i obrnuto, rječnika, a to je gigantski stručni rad). Nadalje, Blažetin je 1997. za osječku biblioteku Neotradicija preveo „mađarskog Šimića“ Mikloša Radnotija, a zatim je tamo objavio i svoju prvu povijest hrvatske književnosti u Mađarskoj... Poslije je, prije desetak godina, preveo na mađarski i najstrožu hrvatsku antologiju hrvatskoga pjesništva – *Utjeha kaosa* Miroslava Mićanovića. Znači „radio je“ kontaktno i kreativno u oba jezična smjera. Uostalom, prošle je godine i nagrađen Poveljom „Julije Benešić“ đakovačkih susreta hrvatskih književnih kritičara, pa se tako „upisao“ u četrdeset vršnih imena hrvatske književne kritike približivši „prekogračnu“ hrvatsku književnu scenu onoj u uže domovinskoj Hrvatskoj. Velika, velika dinamika književnog, književnoznanstvenog i kulturnoznanstvenog rada, koju nesumnjivo i mađarska kultura osjeća i primjećuje. Poseban je programski iskorak bio časopis „Riječ“, koji su krajem prošloga tisućljeća budimpeštanski i pečuški Stjepan u desetak objavljenih svezaka oblikovali kao najviši kulturni kontakt hrvatske modernosti u Mađarskoj s tom dimenzijom i hrvatske „matične“ i mađarske književnosti – kroz suvremenost i modernost.

2022. godine bili ste gost predavač na Odsjeku za hrvatski jezik i književnost u sklopu programa Erasmus. Koja je bila tema Vaših predavanja?

– Naglasio sam hrvatsko pjesništvo od početka 20. stoljeća do danas jer ne samo da je pjesništvo kompaktno najjači dio hrvatske književnosti nego je i tijekom dvadesetoga stoljeća potpuno sinkrono svim silnicama „duha vremena“ na najširoj svjetskoj pjesničkoj sceni. Dakako, tu je i proza npr. u slučaju suvremenog Luke Bekavca (od *Drenja* 2011. do *Uranije* 2022.), kao i drama, posebice u nekom trenutku 1914. zahvaljujući Krležinoj *Maskerati*, imaju svoje moćne komparatističke adute. Sveukupno mislim

na post-AGM-ovsku produkciju, od samih početaka avangarde, dvadesetih, od ekspresionizma u lirici A. B. Šimića, multipoetizma Tina Ujevića, uz ranijeg Janka Polića Kamova, kao i sredinom stoljeća mislim na temeljni lirizam Vesne Parun, nadrealizam Radovana Ivšića, konstruktivizam Bore Pavlovića, zatim egzistencijalizam Mihalića, ludizam Šoljana i Slamniga, panonizam M. S. Mađera, a onda fenomenologizam Danijela Dragojevića, kriptolingvizam Ivana Rogića Nehajeva, apсурdizam Milorada Stojevića, neoegzistencijalizam Zvonka Makovića, jezgri lingvizam Anke Žagar, metajezičnost Branka Maleša pa na ovamo do postkonkretizma Branka Čegeca, Zorice Radaković, tamnog zvuka Marijane Radmilović i metaigrivosti Eveline Rudan, a u kontekst sedamdesetih uključio sam rahlo subfenomenološko pismo Josipa Gujaša Džuretina, u početak trećeg tisućljeća urbointimizam Timee Horvat i humorizam Stjepana Blažetina...

|| U Vašem je znanstvenom opusu tridesetak naslova. Vaš je radni staž dug četrdeset godina, a još dvadesetak naslova nose Vaši radovi iz estetske produkcije. Dakle, jako intenzivno radite, može li se tako danas uopće i kako se sve može stići?

– Razumijem što pitate, ali meni je pisanje i estetski rad naprosto dio radne komunikacije, npr. vječna trema od izlaganja ujedno je i kreativno uzbuđenje u kojoj ja, primjerice, mogu reći da me ne zanima čitatelj, ali to programatski znači da me ne zanima podilaženje olakom razumijevanju, nego pristup sofisticiranju materijala komunikacije – samog jezika. Kao nastavniku s radnim iskustvom u svim pogonima susreta s mladim recipijentom, od osnovnoškolskog u područnim školama, do gimnazijskog ili u stručnim školama, a zatim u prostoru studentske i mladežne kulture te napokon trideset godina na fakultetu, i pisanje znanstvenih radova lakše mi je išlo što sam bio bliže nastavnom procesu i imao više nastave jer sam se nužno sve jasnije zrcalio o jezičnost onih s kojima sam u kontaktu.

|| Kako to da ste pisali i o metajezičnosti te intermedijalizmu kao postmodernom vrhu istraživanja suvremene književnosti, k tome o rock-kulturi, a također i o zavičajnom tekstualnom korpusu šokačke književnosti, a potom i o nadregijskom fenomenu panonizma?

Ta je raznolikost prividna, ali istodobno i činjenična, a svakako ju kao morfološki stanju razlike okuplja postmoderna misao i duh vremena o kojem je primjerice Sloterdijk rekao da mu, tom novom duhu vremena, više uvid ne pokriva „mudra sova” nego „vrapci zavičajci”, dakle fraktalna svijest. Naime, imao sam sedamdesetih i osamdesetih, u svoje studijski formativno vrijeme, kontekst triju bliskih panonskih gradova: ultraindustrijskog Slavenskog Broda, kriptoagrokulturno i osvjesno tradicijskih Vinokovaca s nevjerojatnom gradskom knjižnicom te urbanitetno-akademičkoga Osijeka, pa su fenomeni iz tih gradova, kao i putovanja vlakovima između njih, bili i gradivo iz kojega sam čitao i pisao. Zagrebački mi je postdiplomski studij bio dao temeljnu instrumentalnu nadgradnju Mišćevićevom filozofijom jezika, Kravarovom briljantnom hermeneutikom čitanja lirike, Pavličićevom razvidnom genologijom te Peleševom neumoljivom iscrpnošću čitanja proze uz Senkerov rani rad na mišljenju o drami.

|| Kakav je bio taj Osijek osamdesetih, kojega inače tematski nema u popularnoj seriji Crno-bijeli svijet?

Osamdesete su za Osijek naglo kulturno izranjanje najkasnijeg jugoslavenskog SKUC-a, pa smo tamo odradili intenzivan i invazivan višegodišnji tribinski Quorumov prostor. Kvorumaši su/ smo u Zagrebu uređivali časopis i biblioteku, a u Osijeku je bila

Quorumova tribina s dvadesetak programa godišnje, stoga je time bio utjelovljen spomenuti fenomen postmodernog decentriranja. Osijek je, kako veli iskusni Erne Barić, osamdesetih bio najveći književno-kulturni Decentar te države. U novovalnom smislu Osijek je relativno kasnio, ali je bio visoko reaktivan, s ipak ranijim iako malim fenomenima te bitne globalne pojave *punk-kulture* čak krajem 70-ih u radu medijalne skupine *Diskretni šarm buržoazije*. Istodobno filmaš Ivan Faktor stvara eksperimentalne filmove, SKUC objavljuje prvi hrvatski prijevod Daniila Harmsa i osniva kazališnu skupinu Teatar Bam, a zatim sredinom 80-ih iskače i „slavonski Polet” – omladinski list „Ten” i ukupna se postmodernost baš ozbiljno i popularno raspisuje... Kao kuriozum valja navesti da Branko Maleš, već spomenuti velikan hrvatske lirike naših desetljeća, tih godina u jednom intervjuu kaže da on „stanuje u osječkom kafiću Valentino”, tamo osniva prvi hrvatski privatni *rock*-magazin i tim povodom za Književnu reviju piše i fenomenološku rečenicu „Ne slušati *rock* znači živjeti nepismen u gradu, i ne samo u gradu.”

|| Vaših dvadesetak naslova estetskih radova poseban su dio Vašeg autorskog opusa.

– Svakako nije riječ o renesansnosti, nego o postpostmodernosti, pa ni publicisti ne skrivaju da su upravo to iako baš njihove lake rečenice i strategije pop-komunikacije nose i njihovu proširenost brojnih stvarnosnih fiksijskih naslova... Hoću reći, stara kvorumaška zamalo krilatica veli da umjetnost nosi val „svijesti o pismu”, metajezičnost, osviještena intertekstualnost, igre međusobnih čitanja, stoga taj dio mojeg rada – u estetskim naslovima – bitno kontinuirao takav gard. U najtežem povijesnom trenutku našeg iskustva, onome iz 1991. i 1992., sintezna svijest o medijskom i zavičajnom bila je taj gotovo biološki konstituant identiteta, pa je nas tridesetak tad ispisalo jednogodišnji suautorski rad čiste privatne i autorske održivosti nazvan „Noise Slawonische Kunst”. I tom je, recimo, projektu već trideset godina od objave... A svih tih tridesetak autora nastavilo je u jak estetski rad.

BAJA – U subotu 18. veljače u Baji će se prirediti tradicionalne Maškare (pokladni običaj bunjevačkih Hrvata). Program koji će trajati cijelo poslijepodne na središnjem gradskom Trgu Svetog Trojstva početak će u 13 sati dječjom igraonicom uz tradicijske drvene igračke, bunjevačkom plesačnicom i ponudom tradicionalnih kulinarskih specijaliteta. Istodobno će u kulturnom programu na pozornici nastupiti Tamburaški sastav „Danubia” iz Čikuzde (Sükösd), a od 13:30 polaznici tamburaške i harmonikaške škole pod vodstvom Attila Csurajia i Zsuzske Markó. Nakon toga slijedi plesačnica Kulturne udruge „Bunjevačka zlatna grana” od 14 do 15 sati. Nakon završetka plesačnice počinje interaktivni program za djecu uz duet „Felhő”. Od 16 sati na pozornici svira orkestar „Mišina”, a istodobno polazi povorka maškara. Povorka pod vodstvom orkestra „Bačka” polazi sa sjevera (od zgrade Ferenc Liszta AMI), a druga s juga (od zgrade Kršćanske čitaonice). Dolaskom povorki na središnji gradski trg u 17 sati ovogodišnje Maškare svečano otvara gradonačelnica Klara Nyirati, glavna pokroviteljica priredbe. Nakon otvorenja okupljene će do 20 sati zabavljati orkestri „Zabavna industrija” i „Čabar”. Pokladna veselica ove godine održat će se u prostorijama Kršćanske čitaonice uz orkestar „Bačka” od 20:30 do ponoći.

Sjednica Hrvatske samouprave Bačko-kiškunske županije

Očekuje se potpora kao i lani, skroman proračun za 2023. godinu

U utorak 7. siječnja 2023. u Baji je održana redovita sjednica Hrvatske samouprave Bačko-kiškunske županije. Umjesto u Županijskom narodnosnom domu, koji se zbog štednje na režijskim troškovima ne grije, sjednica je održana u prostorijama Dječjeg odjela Gradske knjižnice „Endre Ady” u Baji. U dvorani starih knjiga sjednici je nazočilo šest od ukupno sedam županijskih vijećnika, a osim njih i povjerenica glavnog županijskog bilježnika, administratorica samouprave i novinar našega tjednika.

Nakon što je utvrđen kvorum, jednoglasno je prihvaćen pismeno predložen dnevni red. Na početku sjednice utvrđeno je kako su svi vijećnici do zadanog zakonskog roka predali svoje imovinske kartice. Na prvoj ovogodišnjoj sjednici bez drugih prijedloga i rasprave jednoglasno je prihvaćen Proračun Županijske hrvatske samouprave za 2023. godinu, i to kao i prethodnih godina s vrlo skromnim prihodima i rashodima od 1 230 000 forinti. Prihode čini operativna potpora iz državnog proračuna za tekuću godinu od 1 040 000 forinti i ostatak novca iz 2022. godine, 190 000 forinti. Među rashodima najveća su stavka troškovi putovanja u iznosu od 430 000 forinti i 300 000 za razne usluge, a ostalo su razni drugi troškovi. Za potpore je planirana stavka od 200 000 forinti. Kako je naglasio predsjednik Joso Šibalin, i dodatna potpora za obavljanje zadaća bit će ista kao i lani. Iako su posljednjih godina puno više radili, donijeli više odluka te očekivali više bodova, nažalost ta će se potpora i ove godine odrediti prema prosjeku bodova utvrđenom na temelju bodovanja zapisnika između 2018. i 2020. godine.

Nakon pismenog usklađivanja županijskih programa s mjesnim hrvatskim samoupravama prihvaćen je plan rada i programa za 2023. godinu. Prema tome i ove godine bit će zajedničkih programa od regionalnog značaja koji će se ostvariti i sufinancirati u skladu s ugovorom o suradnji s hrvatskim samoupravama odnosno u skladu s potporom Hrvatske državne samouprave. Vijeće je nadalje usvojilo i odluku o izmjeni i dopuni ugovora o suradnji s mjesnim hrvatskim samoupravama na temelju koje će

Sjednica je održana u Knjižnici „Endre Ady” u Baji, u knjižnici starih knjiga

uz vlastiti doprinos dobiti milijun forinti potpore od HDS-a. U nastavku sjednice predsjednik Joso Šibalin podnio je izvješće o događanjima između dviju sjednica, spomenuvši uspješni Božićni koncert i susret hrvatskih crkvenih zborova u Dušniku potkraj prošle godine. Prisjetio se i polaganja vijenaca kod kipa biskupa Ivana Antunovića u povodu 135. godišnjice njegove smrti te promocije Hrvatskog katoličkog kalendara 2023. u organizaciji Kulturnog centra bačkih Hrvata. Na kraju je prihvaćen i prijedlog da se samoupravi Bačko-kiškunske županije uputi molba za podupiranje jednog projekta županijske hrvatske samouprave te prijedlog za organiziranje jednog narodnosnog dana koji bi okupio sve županijske narodnosti – hrvatsku, njemačku, romsku, slovačku i srpsku. S. B.

Održano Veliko bunjevačko prelo u Sentivanu

Pokladne zabave bačkih Hrvata nastavljene su Velikim bunjevačkim prelom 21. siječnja u Sentivanu. Bunjevačko prelo u novije doba pokrenuto je ranih devedesetih godina prošloga stoljeća, a otada se održava bez prekida. Izostale su samo dvije godine za vrijeme pandemije koronavirusne bolesti, a prelo je prošle godine zbog toga održano u svibnju.

Na ovogodišnjem prelu, koje je priređeno u organizaciji Hrvatske samouprave Sentivana, u mjesnom domu kulture okupilo se dvjestotinjak gostiju iz mjesta i obližnjih naselja. Ovogodišnje prelo otvoreno je prigodnim kulturnim programom uz nastup bajskog KUD-a „Bunjevačka zlatna grana”. Nakon što je zajedno otpjevana najpoznatija preljaska pjesma „Kolo igra, tamburica svira” (općeprihvaćena bunjevačka himna), članovi Bunjevačke zlatne grane izveli su splet bunjevačkih plesova u pratnji orkestra „Čabar”. Zatim su pozvali i okupljene goste u zajedničko veliko kolo. U nastavku večeri goste su zabavljali orkestar „Čabar” te orkestar obitelji Vörös, a kao gost priključio im se i harmonikaš Zoran Barić iz Santova. U dobrom raspoloženju, uz ples i pjesmu te bogatu tombolu, zabava je potrajala do zore. Dodajmo kako je iste večeri održano i prelo u Bikiću, gdje je goste zabavljao orkestar „Zabavna industrija”. S. B.

Marijana Balatinac dobitnica nagrade „Utjecajna hrvatska žena” za 2023. godinu

Platforma „Croatian Women’s Network” / „Mreža hrvatskih žena” izabrala je Marijanu Balatinac kao jednu od 23 dobitnice nagrade „Utjecajne hrvatske žene” za 2023. godinu, i to u kategoriji „Umjetnost i kultura”. Ta nagrada i nagrada „Buduće liderice” prepoznaju vodstvo, inovativnost i utjecaj žena hrvatskog podrijetla, a dodjeljuju se nominiranima iz Republike Hrvatske te iz brojnih hrvatskih zajednica diljem svijeta.

„Croatian Women’s Network” / „Mreža hrvatskih žena” platforma je koja pomaže napredovanju i osnaživanju žena. Mreža priznanjima „Utjecajne hrvatske žene” i „Buduće liderice” povezuje ugledne žene hrvatskoga podrijetla diljem svijeta kako bi njihova postignuća i uspjesi nadahnuli mlađe naraštaje i pomogli im u ostvarenju njihova potencijala.

„Utjecajne hrvatske žene ključ su razvoja i brend svakog društva. Cilj nam je ukazati na njihov važan doprinos u svim aspektima društva, a naša je misija inspirirati i podići svijest o istaknutim hrvatskim ženama koje djeluju u akademskoj zajednici, poduzetništvu, znanosti, kulturi, oružanim snagama i vjerskim institucijama”, rekla je Caroline Spivak, osnivačica Mreže hrvatskih žena i utemeljiteljica nagrade „Utjecajne hrvatske žene”.

Nagrade će primiti 23 dobitnice, a bit će dodijeljene na svečanoj večeri koja će se održati u Zagrebu u povodu Međunarodnog dana žena 8. ožujka 2023.

Popis svih dobitnica dostupan je na adresi croatianwomen-network.org/cwoi-awards/cwoi-2023.

Kako je za Hrvatski glasnik izjavila Marijana Balatinac, za ovu prestižnu nagradu predložilo ju je Predsjedništvo Saveza Hrvata u Mađarskoj, a nominirana je u funkciji predsjednice Baranjske regije Saveza Hrvata u Mađarskoj. Raduje se izboru među tolikim kandidatkinjama i smatra kako je to poticaj i za druge Hrvatice u Mađarskoj te iščekuje ožujak i svečanost dodjele nagrada u Zagrebu. Ističe to važnost onoga što radi kao volonterka i iz ljubavi prema hrvatskoj kulturi i svojem rodnom kraju, što je sve počelo početkom davnih devedesetih godina kad je počela raditi kao novinarka i kad je u Vršendi utemeljena Hrvatska samouprava. Tako radi do današnjeg dana na polju hrvatske kulture i očuvanja hrvatskih vrijednosti. „Volim to što radim i možda su to vidjeli i oni koji su bili u ocjenjivačkom sudu te su između 135 nominiranih izabrali i mene među 23 ovogodišnje dobitnice”, reče nam Marijana Balatinac. Nagrada je osnovana 2016. i dosad ima stotinjak dobitnica.

Marijana Balatinac dr. Al-Emad rođena je u baranjskom naselju Vršendi u hrvatskoj obitelji. Danas sa suprugom i sinom živi u Mohaču. Osnovnu školu završila je u Pečuhu u tadašnjoj hrvatskosrpskoj osnovnoj školi. Stručnu srednju školu (smjer hrvatska odgojiteljica) završila je Pečuhu u srednjoj školi „Janus Pannonius”. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu sveučilišta „Janus Pannonius” hrvatski jezik i književnost te kulturologiju. Već tijekom studija počela je raditi kao vanjska suradnica Hrvatske redakcije Mađarskog radija. Članica je Saveza Hrvata u Mađarskoj od njegova utemeljenja. Nakon završetka studija zapo-

Marijana Balatinac

slila se kao reporterka Hrvatske redakcije Mađarskog radija, gdje je radila do 2005. godine. Osnivanjem prvih narodnosnih samouprava 1994. i u svojem rodnom selu Vršendi potiče osnivanje mjesne hrvatske samouprave te je izabrana za predsjednicu. Od tada do danas u više je mandata predsjednica te samouprave. Prvim osnivanjem Hrvatske državne samouprave 1995. izabrana je za zastupnicu i od tada do danas u mnogim mandatima članica je Skupštine HDS-a. U ovom mandatu predsjednica je Odbora za kulturu HDS-a. Godine 2007. među utemeljiteljima je Vjerske i kulturne udruge šokačkih Hrvata u Vršendi, a 2009. godine među utemeljiteljima Udruge baranjskih Hrvata. Za predsjednicu Udruge baranjskih Hrvata izabrana je 2016. godine, a 2017. za članicu predsjedništva Saveza Hrvata u Mađarskoj (odgovorna za baranjsku regiju).

Godine 2000. glazbeno je uredila nosač zvuka „Stipan Barac”, a 2002. nosač zvuka „Od Mohača do Mohača”. Kao predsjednica Hrvatske samouprave Vršende 2004. sudjeluje u uređivanju i snimanju CD-a „Pivaj lipo, ti vršendska seko” u izvedbi Vršendšana, Anke Bunjevac i Orkestra „Orašje”. Godine 2019. kao autorica i urednica potpisuje monografiju „Lipa naša Vršenda – 100 godina u slikama”, u kojoj obrađuje povijest sela od dolaska šokačkih Hrvata u Vršendu do današnjih dana. Godine 2022. kao predsjednica Udruge baranjskih Hrvata sudjeluje u uređivanju i snimanju ploče crkvenih pjesama Hrvata u Baranji pod naslovom „Čuj nas, Majko”, a iste godine kao autorica i urednica potpisuje knjigu „Lipa naša Vršenda – običaji, priče, pjesmice”. Često piše za Hrvatski glasnik i za katolički list „Zornica Nova”.

Kao predsjednica Hrvatske samouprave u Vršendi sudjeluje u organizaciji sljedećih priredaba: Festivala „Šokačko sijelo”, Hrvatskog gastronomskog festivala „Ovca i ovčji rep”, Susreta hrvatskih crkvenih zborova, Kulturnog i gastronomskog festivala „Šokački piknik”. Organizatorica je raznih hodočašća Vršendšana u Hrvatsku, omladinskih kampova vršendske djece u Hrvatskoj, u Vlašićima.

Kao predsjednica Udruge baranjskih Hrvata sudjeluje u organizaciji sljedećih događanja: usavršavanja hrvatskih pjevačkih zborova u Baranji (te njihovih koncerata u Pečuhu i Belišću), županijskog susreta i natjecanja hrvatskih ribiča, županijskog kulturnog i gastronomskog festivala, natjecanja u nadijevanju kobasica, omladinskih kampova hrvatske mladeži iz Baranje u Vlašićima te u Selcu i Podaci, hodočašća u Mariju Bistricu, Sinj, trsatsko svetište i u Mariazell.

Branka Pavić Blažetin

„Privatni životi“

U Hrvatskom kazalištu Pečuh 2. veljače izvedena je kazališna predstava „Privatni životi“ na tekst Noëla Cowarda. To je komedija Kazališta „Joza Ivakić“ iz Vinkovaca s kojim Hrvatsko kazalište Pečuh ostvaruje dugogodišnju suradnju. Predstava „Privatni životi“ premijerno je izvedena 29. lipnja u matičnom kazalištu. Dramski je tekst za potrebe kazališta s engleskoga na hrvatski preveo Mišo Grundler, a režiju i adaptaciju teksta potpisuje Hrvoje Korbar. U predstavi igraju četiri glumca koji tumače sljedeće uloge: Elyot Chase – Vladimir Andrić, Sibyl Chase – Katarina Baban, Amanda Prynne – Martina Stjepanović Meter i Victor Prynne – Vedran Dakić. A o čemu je riječ?

Elyot i Sybil bračni su par koji odlazi na medeni mjesec na Azurnu obalu, gdje se nalazi i drugi novopečeni bračni par, Amanda i Victor. Zaplet drame počinje u trenutku kad se susretnu Elyot i Amanda, koji su bili u braku tri godine, a razvedeni su posljednjih pet godina. Njihov strastven odnos ubrzo se ponovno razvija...

Redatelj Hrvoje Korbar kaže kako je u predstavi riječ o dva bračna para na medenom mjesecu, a na tom odmoru pokazuje se da su muž iz jednog para i žena iz drugog para bivši supružnici. Oni se ponovno susreću, bježe od svojih novih supružnika koji ih traže i tako ulaze u jedan začarani krug strastvene ljubavi.

„Komedija se najviše bavi prikazom bračnih, partnerskih i romantičnih odnosa. Noël Coward jedna je od najpoznatijih figura teatra prošlog stoljeća. Obilježio je gotovo cijelo stoljeće svojim dramskim i komičnim tekstovima. „Privatni životi“ platforma su za sjajne glumačke kreacije, svatko od glumaca ostvario je zanimljive i duhovite uloge. Poruka je predstave da romantične ljubavi nema. Ljubav je nešto vrlo dinamično, odnosi su prostor u kojem se svašta može dogoditi. Riječ je o tekstu u kojem se zaista svatko može prepoznati ili može prepoznati neke svoje odnose, situacije, ljubomore, bivše supružnike...“, kaže Hrvoje Korbar. *BPB*

Nagrada „Joza“

Na svečanosti u Gradskom kazalištu „Joza Ivakić“ u Vinkovcima 27. siječnja uručene su Nagrade „Joza“ za najbolje domaće i gostujuće predstave za djecu i odrasle te za najbolju glumicu i glumca u domaćoj predstavi za odrasle i za djecu. Nagrađeno je i Hrvatsko kazalište Pečuh s predstavom „Tri puta Bog pomaže“. Nagradu „Skoro najbolja gostujuća predstava“ preuzeo je ravnatelj Hrvatskog kazališta Pečuh i redatelj nagrađene predstave Slaven Vidaković.

Nagradu „Joza“ utemeljili su Gradsko kazalište „Joza Ivakić“, lokalne medijske kuće, Vinkovačka televizija i Novosti te Grad Vinkovci i Vukovarsko-srijemska županija 2021. godine. Posebna je to nagrada na hrvatskoj kazališnoj sceni jer publika jedino u Vinkovcima ima priliku s „glasačkim listićima“ (koje svaki gledatelj dobije uz kupljenu ulaznicu) tijekom cijele godine glasati za najbolju gostujuću predstavu, najbolju predstavu za odrasle, najbolju predstavu za djecu u produkciji GK-a „Joza Ivakić“ te za najbolju glumicu i glumca u predstavi za odrasle i u predstavi za djecu. Riječ je o cjelogodišnjoj priči koja obuhvaća sve gostujuće i domaće izvedbe. Nagrade se dodjeljuju u dvjema kategorijama: nagrade u kategoriji dječje predstave i nagrade u kategoriji večernje predstave / predstave za odrasle.

Nagrada „Joza“ (medalja s likom Joze Ivakića na orahovoj podlozi) rad je vinkovačkog akademskog kipara i slikara Ivana Lončara Žana. Nagrada nosi ime po Jozi Ivakiću, vinkovačkom književniku, glumcu, dramaturgu i redatelju.

BPB

Trenutak za pjesmu

Kao bršljan

Kao bršljan. Ruža pod okapnicom kisne. Visoki, vedri glas gospodari, nasmijan, osvrće se tek ovlašno. Nitko, ama baš nitko, ne prisiljava ga. Netko bi se mogao zavaditi oko prostora. Zmija i bršljan.

Tupi bol – zbog pile koja reže mokre grabove, vlažne trupce sa svježim grančicama.

Disat ćete uz zid, uz stablo – ne mogavši doći do daha.

Zeleni od napora.

O, ne dirajte me – reče ruža.

Božica Zoko

51. tradicionalni Hrvatski bal u Koljnofu

Koljnofci na drugu subotu januara svako ljeto nudjaju svojim vjernim Hrvatima i obožavateljima hrvatske muzike u restoranu „Tercia“ do ranojutarnjih ur.

Nije to bilo ni ovo ljeto drugačije. Kako se je već vidilo na plakatu hrvatskoga bala, među akterima su bili i školska dica ter tamburaši i tancoši. Uz grupu Pinka-band je sad prvi put zabavljala na profesionalan način novoosnovana domaća grupa „Tamburaši bez imena“, u kojoj su izvrsni i strastveni svirači koji su i dosad puno položili na stol da ih poznaju širom Gradišća s ovim onkraj granice. U ime organizatorov je goste čekao na ulazu restorana predsjednik Koljnofskoga hrvatskoga društva Franjo Grubić ter ujedno i načelnik sela. Bal su počastili sa svojom nazočnošću veleposlanik Republike Hrvatske dr. Mladen Andrić sa svojom delegacijom, predsjednik Hrvatske državne samouprave Ivan Guban, umirovljeni direktor Osnovne škole „Vukovina“ Krešimir Matašin, načelnik partnerske općine Kiseljak iz Bosne i Hercegovine Mladen Mišurić Ramljak, glavni urednik Hrvatskih novin Petar Tyran, potpredsjednik Hrvatskoga kulturnoga društva iz

Koljnofski tamburaši

Časni stol

Željezna Didi Jurković ter domaćini: predsjednica Hrvatske samouprave Koljnofa Marijana Pajrić, predsjednik Društva Hrvati dr. Franjo Pajrić, zamjenik načelnika Géza Völgyi, farnik Gábor Szarka, notarka Koljnofa dr. Kinga Rabi i direktorica Osnovne škole i čuvarnice Mihovila Nakovića Agica Sárközi s djelatnicima ustanove. Po pozdravni riječi Ingrid Klemenčić (ujedno i glavne organizatorice bala) su se gostom obratili veleposlanik Republike Hrvatske i predsjednik Hrvatske državne samouprave. Franjo Grubić kot domaćin je svetačno otvorio bal. Na programu je slijedila folklorna poslastica s trimi točkama. Najmanje tamburaše je peljala učiteljica Sabina Balogh, a dica su zasvirala gradišćanske i hrvatske narodne jačke. Dok su se dica kao su bila i kod tančenoga bloka pripremila, Koljnofski tamburaši su pod peljanjem Zoltana Korlatha zabavljali goste na vrlo visokom muzičkom nivou. Dok neki sumljaju u tom da Koljnof nima narašćaja i da se polako zgublja hrvatstvo, plesači Koljnofskoga kola, veći-

nom školska dica, su pokazala pod peljanjem Martine Korlath i Andreje Egrišić-Völgyi da je i u kratkom vremenu moguće uvježbati jednu koreografiju ako su motivirana i poštivana. Publika je njev nastup podarila s burnim aplauzom. Balska noć je po otvaranju počela s ukusnom i obiljnom večerom ku nudja profesionalni tim restorana „Tercia“. Po vičeri su si dobrovoljni pomoćnici zeli u ruke košare sa sričkama, koje su u kratkom času i prodali. Ako je Krešo Matašin na balu, onda je sigurno i šaćanje na težinu pršuta. Tako je bilo i ovo ljeto, kad su po izvučenju glavnih i jako vridnih nagradov uvadili težinu, a dobitnik je bio Gábor Oláh iz Šoprona. Velikoj sriči su se mogli veseliti Adrienn Csuka, koja je dobila jednodnevni boravak u Starigradu u Panzionu „Croatia“ kod Mile Marasovića, i dr. Csaba Németh, koji je dobitnik bio produženoga vikenda u Vlašići, ča je ponudila Hrvatska državna samouprava na čelu s Ivanom Gubanom. Da se pod ne mora glancati, za to se skrbi velika množina tancošev ka je do jutarnjih ur tancala na muziku Pinka-banda i Tamburašev bez imena. U ime organizatorov se Ingrid Klemenčić zahvalila svim potpomagateljima i sponzorima bala, kojih je bilo oko pedeset i ovo ljeto. Ljeto 2023. je uspješno i veselo početo u Koljnofu s hrvatskom muzikom i hrvatskim ambijentom s dokazom da je hrvatstvo i sada živo u selu i bit će i nadalje.

Ingrid Klemenčić
Foto: Petar Tyran

Bogatstvo...

Tancoši Dvojezične škole i čuvarnice „Mihovil Naković“

Foto: Lidiko Korlath

Izvešće o radu Hrvatske samouprave Budimpešte za 2022. godinu

U prostorijama Neprofitnog poduzeća Croatica 19. studenoga u sklopu drugih programa javnu tribinu održala je Hrvatska samouprava Budimpešte. Sedmočlano zastupničko tijelo zastupa interese svih Hrvata u Budimpešti na glavnogradskoj razini, a zastupnici se biraju na temelju liste na izborima za narodnosne samouprave. Iz državnog proračuna dobiva sredstva za djelovanje i za rad po zadacima, a potporu dobiva i od samog grada Budimpešte te sudjeluje na natjecanjima u kojima se natječe za programe i projekte, primjerice kod Fonda „Gábor Bethlen“. Sjedište je samouprave u Ulici Lajos Bíró na broju 24, na prvom katu zgrade Hrvatske državne samouprave.

Kako je na javnoj tribini naglasio predsjednik Hrvatske samouprave Budimpešte Stipan Đurić, iza njih su godine koje su obilježile pandemija i kriza, što je neposredno utjecalo na rad koji se odvija u skladu sa zakonom CLXXIX iz 2011. godine o pravima narodnosti. „Hrvatska samouprava Budimpešte smatra važnom zadaćom očuvanje i njegovanje hrvatske kulture i hrvatske tradicije te njihovu što širu prezentaciju“, izjavio je Đurić.

Godinu 2022. ocijenio je uspješnom. Rad su odlikovali novi projekti i programi, partneri kojima se željelo privući i ispuniti želje Hrvata na razini Budimpešte, ali i u Peštanskoj županiji pa i šire. U Budimpešti u sedamnaest okruga djeluju hrvatske samouprave kao samostalni pravni subjekti s uglavnom tročlanim zastupničkim tijelom, godišnjim proračunom i svojim programima. Hrvatska samouprava Budimpešte surađuje s mnogima od njih, što se pokazalo dobrom praksom.

Govoreći o programima koje je Hrvatska samouprava Budimpešte ostvarila u 2022. godini, spomenuo je sudjelovanje na manifestaciji bajskih Maškara (pun autobus putnika) i jednodnevni turistički boravak u Baji. Održan je i okrugli stol o parlamentarnim izborima i popisu stanovništva na kojem su sudjelovali glasnogovornik Hrvata u Mađarskom parlamentu Jozo Solga i predsjednik Hrvatske državne samouprave Ivan Guban. Također u ožujku organiziran je odlazak u Sambotel na koncert Tamburaškog sastava „Koprive i prijatelji“. U ožujku je održana i smotra narodnosnih kazališta „Festival Jelen / Lét“, a 27. ožujka Ansambel narodnosnih kazališta u Mađarskoj kazivanjem pjesama Jánosa Pilinszkyja i hrvatskih, srpskih, poljskih, njemačkih, rumunjskih i slovačkih pjesnika ostvario je višejezičnu predstavu „Tilos csillagon“. Oba programa novčano je poduprla Hrvatska samouprava Budimpešte. Mjeseca travnja sudjelovali su na prezentaciji knjiga Gy. Kiss Csabe, Istvána Lókösa. Pomagali su HOŠIG-u i podmirili troškove putovanja HOŠIG-ove Literarne i plesne pozornice u Pečuh, sudjelovali su na predstavljaju Hrvatskog katoličkog ka-

Predsjednik Hrvatske samouprave Budimpešte Stipan Đurić

lendaru i tribini s glasnogovornikom Hrvata u Mađarskom parlamentu Jozom Solgom kao i u radu ocjenjivačkog suda na državnom natjecanju u kazivanju poezije i proze „Croatiada“. Učenike HOŠIG-a u povodu Dana djece nagradili su cjelodnevnom izletom u park za djecu „Tarzan“.

Organizirali su Susret mladih i Nogometni turnir „In memoriam Stipan Pančić“. Na turniru su sudjelovale ekipe iz Budimpešte, Dušnoka, Baje, Fičehaza i Trogira te ekipa iz Bosne i Hercegovine. Sudjelovali su na sakramentu svete pričesti na hrvatskom jeziku u crkvi Rana svetog Franje, u povodu Dana pedagoga zahvalili su HOŠIG-ovim djelatnicima.

Hrvatska samouprava Budimpešte uz HOŠIG ima partnerske odnose s veleposlanstvom RH u Mađarskoj. S Hrvatskom državnom samoupravom kao najvažnijim partnerom usklađuje svoje programe kako bi najučinkovitije služili hrvatsku zajednicu od Gradišća preko Bačke sve do Podravine.

U rujnu sudjelovali su na predavljanju Šokačkog svatovca u Santovu, oprostili su se na dostojan način od preminulog ravnatelja Hrvatsko-srpske osnovne škole i gimnazije Stipana Vujića, koji je u više mandata bio predsjednik Hrvatske samouprave Budimpešte i Hrvatske samouprave II. okruga.

Sudjelovali su na Tjednu hrvatske kulture u HOŠIG-u, spomen-sjećanju na Doru Pejačević u Starom Budimu, konferenciji u povodu 40. obljetnice smrti Miroslava Krležu održanoj na Filozofskom fakultetu Sveučilišta Loránd Eötvös te se obavezali kako će pokriti troškove izdavanja zbornika konferencije, pripreme rukopisa, lekture, tehničke pripreme.

Stipan Đurić spomenuo je i Hrvatski dan, koji je 2022. prerašao u Hrvatski piknik s bogatim kulturnim i gastronomskim programom te koncertom benda „Mejaši“, što je privuklo brojne zainteresirane, Susret generacija, a planira se putovanje u Rijeku na tamošnju konferenciju i predavljanje knjige zastupnika Hrvatske samouprave Budimpešte Dinka Šokčevića.

Neda Maretić

Program javne tribine uz nastup Orkestra „Poklade“

Najveći gradišćanski bal sa sambotelskimi Hrvatima

Za već od šesto gostov su Hrvatska samouprava grada Sambotela, Društvo sambotelskih Hrvatov uz potporu Gradske samouprave priredili tradicionalni Hrvatski bal u Sambotelu prethodne subote. Iako se Kulturna i športska dvorana „Agora“ nije napunila do kraja, Hrvati iz Željezne, a i iz susjedne županije, kot i iz cijeloga orsaga i prik granic, gvišno su se dobro zabavljali, kad za to su bili osigurani svi uvjeti, uprav tako kot i dovidob, svako ljeto.

Glavni organizator bala Franci Jurašić pozdravlja goste

Pri vrati uz smih mladih je svakoga dočekaio mali dar, a i štampadlinj žganoga za ohrabrenje i jačanje srca. Za ugarskom, hrvatskom i gradišćanskom himnom moderatorice, učiteljice Hrvatske škole i čuvarnice „Mate Meršić Miloradić“ Estera Meršić i Dora Koran, su u ime organizatorov pozdravile sve nazočne, med njimi časne goste: veleposlanika Republike Hrvatske u Budimpešti dr. Mladena Andrića, glasnogovornika Hrvatov u Ugarskom parlamentu Jozu Solgu, predsjednika Hrvatske državne samouprave Ivana Gugana, gradonačelnika Sambotela dr. Andrása Neménya, dopredsjednika Saveza Hrvata u Mađarskoj Arnolda Barića, predsjednika Hrvatske samouprave Željezne županije Štefana Krizmanića i predsjednika Društva Gradišćanskih Hrvatov u Ugarskoj Vincija Hergovića. Predsjednik mjesne Hrvatske samouprave i ujedno predsjednik Društva sambotelskih Hrvatov Franci Jurašić je svim zaželjio u srce veselje i dobru zabavu, dokle je hrvatski veleposlanik dr. Mladen Andrić pohvalio ovu, skoro pedesetljetno

Glavni junaki kulturnoga programa

dugu, finu gospodsku i ljudsku tradiciju uz očuvanje hrvatske glazbe, pjesme i hrvatskoga jezika. Ivan Gugan je sambotelski bal nazvao najvećem hrvatskom zabavom po cijeloj državi, a uza to je spomenuo čvrstu odluku HDS-a kako se stvaraju uvjeti i kondicije za prvu hrvatsku gimnaziju i u našem gradu. Sambotelski gradonačelnik dr. András Nemény je po hrvatski začeo i tako i završio svoj govor, istaknujući pri tom, kako Hrvati u ovom varošu, a i šire, pretkipi su za svaku zajednicu svojim marljivim djelovanjem i s tim za čudjenje vridnim srcem, u kom se vjerno čuvaju i praoci i pramajke. U kulturnom programu najprlje su se predsta-

„Koprive“ guslaju

čili folkloriši sambotelskoga Hrvatskoga obrazovnog centra. Atraktivni tanac s pantlikami im je zavježbala učiteljica Éva Tóth, a narodni ples direktorica škole Edita Horvat-Pauković. Pred jačkom „Zdravi bili svi Hrvati“ sambotelskoga zbora „Djurdjice“ plajgorski rimi „Dedebabe“ u izvedbi dr. Šandora Horvata i Vincija Hergovića su oduševili publiku. Petroviski Petar Škrapić, peljač HKD-a „Gradišće“, jur od 2015. ljeta poziva i sambotelske seniore na gibanje, tako da i ovput su se poredali tancoši za „Svatovac“ uz tamburašku glazbu sambotelskoga sastava „Guslice“. Tim sviračem kih deset ljet dirigira Rajmund Filipović, stup i jačkar petroviskoga sastava „Koprive“. Na najvećem balu Gradišćancev i ljetos su ponudili za tombolu brojni sponzori vridne nagrade (npr. stol, umjetno djelo raspela, vikend u Hrvatskoj itd.), a med dobitnici sigurno su se najbolje veselili kotrigi nardarske familije Lasloa Šallera ki su mogli domom odnesti šunku od 17 kili i 45 dkg, što je ponudilo Društvo sambotelskih Hrvatov. Odlična muzička trojka, „Pinkaband“, „Koprive“ i „Šetnja“, sve do zore je neumorno davala uzroka da tancoški plac ne bude prazan još i na minutu ne.

Tiho

Hrvatska svinjokolja u Podravini

U organizaciji Hrvatskog kulturnog i sportskog centra „Josip Gujaš Džuretin“ 28. siječnja održan je VII. hrvatski gastronomski i kulturni festival „Hrvatska svinjokolja u Podravini“ u Martincima na takozvanoj „Otvorenoj areni“. Na kolinjsko natjecanje i druženje prijavilo se deset deseteročlanih ekipa koje su od ranih jutarnjih sati marno prikazivale kako je nekada izgledala svinjokolja. Ni pro hladno vrijeme, kakvo i treba za uspješno kolinje, ni blato martinačke Arene nije umanjilo veselo druženje. Svirci su neumorno svirali, a goste se nudilo svježim kolinjskim jelima. Proglašeni su rezultati. Među publikom i gostima bio je i veleposlanik Republike Hrvatske Mladen Andrić, generalni konzul Drago Horvat, predsjednik HDS-a Ivan Guban, a njihov domaćin bio je Martinčanin, glasnogovornik Hrvata u Mađarskom parlamentu Jozo Solga.

Kako ističu organizatori, cilj je natjecanja očuvanje tradicije, druženje i veselo raspoloženje. Na natjecanje su se mogle prijaviti ekipe od deset članova. Potrepštine za svinjokolju (sredstva, začini itd.) morala je osigurati svaka ekipa za sebe. Organizatori su svakoj ekipi osigurali štand, svinju, paket pića, drva, jednu plinsku bocu, vodu i struju. Naravno, svinju je trebalo i kupiti. Nakon dolaska ekipa odredio se redoslijed i pravilnik sudjelovanja te se predala rakija za degustaciju, a potom je slijedilo kolinje. Već od osam sati pa sve do dva poslijepodne mogle su se degustirati domaće rakije, kuhano vino te su se ocjenjivali mesni proizvodi (šunke, slanine, kobasice, salame i čurke). Nakon predaje proizvoda za degustaciju (pečenih kobasica, čurki te jela uobičajena za svinjokolju – frišketine) ocjenjivački se sud prihvatio posla kako bi „Hrvatska svinjokolja u Podravini“ bila zatvorena objavom rezultata, zajedničkim ručkom i druženjem uz tamburašku glazbu.

Tijekom svinjokolja koje su se morale odvijati na tradicionalan način, bez upotrebe struje i električnih pomagala, svaka je ekipa trebala predati: par pečenih kobasica, par pečenih čurki, jednu porciju jela uobičajena za svinjokolju (frišketine), 0,5 l rakije i 1 l kuhanog vina.

Svaka je ekipa trebala predati i par dimljenih kobasica i komad dimljene salame (min. 0,5 kg) koje su pripremili na svinjokolji za prijavu na natjecanje „Kobasijada 2023.“. Ocjenjivački je odbor tijekom cijelog dana imao pune ruke posla. Rad ekipa bodovao se po kategorijama – Klanje, Prerada svinje, Najljepša šunka, Najljepša slanina, Najbolja čurka, Najbolja kobasica, Najbolje kuhano vino, Najbolja rakija, Timski rad te Izgled (ocjenjuje se izgled ekipa i štandova). Sve to kako se ne bi zaboravio doživljaj kolinja koji je gotovo nestao iz naših dvorišta.

Sedmeročlani ocjenjivački sud imao je najteži posao, ali bio je u veselom raspoloženju. A kako i ne bi? Trebalo je kušati bogatu

Ekipa „Mi Hrvati“ iz Martinca

Ekipa Saveza Hrvata u Mađarskoj

ponudu pića i jela, donijeti odluke i nakon teškog vijećanja ocijeniti ekipe. A koje su se ekipe natjecale?

Na kolinju su ove godine sudjelovale sljedeće ekipe: Udruga hrvatskih branitelja domovinskog rata „Karaula“ (Hrvatska, općina Gradina), Hrvatska samouprava Šomođske županije, „Mi Hrvati“ (Martinci), Hrvatska narodnosna samouprava Šeljina, J. G. Dž. – Zrinski – Veterani (Martinci), Savez Hrvata u Mađarskoj, Općina Sopje, Hrvatska samouprava Mišljen (Mišljen), Veseli Lukovišćani (Lukovišće) i Podravci (Daranj).

Najbolju kobasicu pripremila je ekipa J. G. Dž. – Zrinski – Veterani (Martinci), najbolju čurku „Veseli Lukovišćani“ (Lukovišće), najbolju „frišketinu“ Općina Sopje (RH), Najbolje kuhano vino skuhala je Udruga hrvatskih branitelja domovinskog rata „Karaula“ (općina Gradina – RH), najbolju rakiju imala je Hrvatska samouprava Mišljen (Mišljen), a *najekipom* natjecanja proglašena je ekipa „Veseli Lukovišćani“ (Lukovišće).

Branka Pavić Blažetin

Sedmeročlani ocjenjivački sud

Mala stranica

Maškare, karneval, fašnik, poklade, mesopust

Maškare, karneval, fašnik, poklade, mesopust – sve su to imena za razdoblje koje traje od Svijećnice do Pepelnice (ove godine do 22. veljače). Razdoblje je to kojim započinje korizma, vrijeme odricanja te duhovne pripreme za najveći kršćanski blagdan, Uskrs. To znači da je u 2023. najluđi dan, kad se svatko može pretvoriti u ono što možda taji od drugih, 21. veljače. Iako se održava od vremena kršćanstva, fašnik je bio popularan i prije pojave kršćanstva. Vjerovalo se da slavlje i maškare mogu otjerati zimu. Zbog toga su karnevali, maškare ili fašničke povorke toliko bučni. Ljudi su se odijevali u šarenu i neobičnu odjeću te su plesom i pjevanjem tjerali sve zlo koje ih je dotad snašlo te prizivali dobre stvari. Činite i vi tako i otjerajte babu zimu da nam dođu topliji dani s puno sunca i šarenila!

Imate li ideju za masku?

Ako ne znate u što biste se voljeli odjenuti za fašnik, evo nekoliko ideja za kostime odnosno maske koje i vi vrlo lako možete napraviti. Potrebni materijali nisu skupi i lako su dostupni.

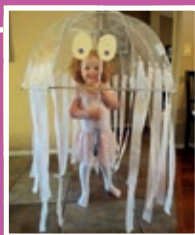
• RONILAC

Trebaju vam dvije plastične boce, boja u spreju (možda vam je ostao neki srebrni sprej još od izrade božićnih ukrasa), ljepljiva traka, špaga te maska i disalica.

• MEDUZA

Treba vam samo prozirni kišobran na koji ćete zalijepiti trakice i oči. Eto veselog i maštovitog kostima u nekoliko sekundi!

• LEGO-KOSTIM

Za ovaj kostim potrebna je kartonska kutija, plastične posudice i crvena boja (najbolja je boja u spreju) te maska za lice u obliku lego-kockice.

Želimo vam dobru zabavu! Ilustracije će vam pomoći da vidite kako bi maske otprilike trebale izgledati.

Fašnik i karneval ne mogu bez krafni

Bez obzira na raznovrsnost jelovnika naših regija u svima se za fašnik pripremaju krafne od dizanog tijesta koje se prže u dubokom ulju. Zbog namirnica od kojih se pripremaju nekad su krafne bile luksuz u domaćim kuhinjama. Moderne su krafne drukčije od tradicionalnih po dodatcima kojima se pune. Istina, za izradu krafni trebaće pomoć starijih, no možete ih puniti i ukrašavati i sami, po svojem ukusu.

Tradicionalni recept za krafne

Namirnice: 500 g glatkog brašna, 50 g šećera, 2 vanilin-šećera, pola žličice soli, 1 svježi kvasac, 4 žumanjka, 3,5 dl mlijeka, 1 dl ulja, 2 žlice ruma, malo korice limuna i ulje ili mast za pečenje.

Priprema: U posudu stavite 1,5 dl toplog mlijeka, dodajte malo brašna i šećera te u to izmrvite kvasac. U zdjelu stavite brašno, sol, vanilin-šećer, šećer, korice limuna, rum, žumanjke i kvasac koji ste netom pripremili. Sve to dobro promiješajte kako bi se sastojci spojili. Pokrijte posudu i ostavite tijesto na toplom 30 – 45 minuta da se digne. Nakon toga ponovno premijesite tijesto i pustite da se diže. Postupak se ponavlja tri puta. Kad je tijesto gotovo, stavite ga na pobrašnjeni stolnjak i razvaljajte na debljinu od 1 cm. Kalupom ili čašom odvajajte tijesto i posložite krafne na stolnjak da se još 30 minuta dižu. U posudu za pečenje stavite pola litre ulja, zagrijte ga i stavite peći krafne. Kad donja strana porumeni, krafnu treba okrenuti na drugu stranu. Kad su krafne gotove, stavite ih na ubrus da se ocijedi višak masnoće. Posipajte ih šećerom u prahu dok su tople radi boljeg okusa i izgleda. Tradicionalne su krafne prazne, no mogu se puniti i raznim nadjevima.

Stručni i prijateljski razgovori na Konzulatu u Velikoj Kaniži

Jedan je od zadataka diplomatskih predstavništava povezivanje zemlje koju predstavljaju sa zemljom u kojoj djeluju. Konzulat Republike Hrvatske u Velikoj Kaniži u tome je vrlo aktivan. Naime, često je mjesto sastanaka predstavnika raznih organizacija, ustanova iz Republike Hrvatske i Mađarske. Ovaj put 26. siječnja u prostorijama konzulata sastali su se predstavnici veterinarske struke i župnici s obiju strana granice kako bi razgovarali o novim mogućnostima suradnje. Gosti počasnog konzula dr. Atila Kosa bili su predstavnici veterinarskih komora – predsjednik Hrvatske veterinarske komore dr. Anđelko Gašpar, profesor s Veterinarskog fakulteta u Zagrebu dr. Petar Džaja, predsjednik Panonske veterinarske komore dr. András Szines, predsjednik LAG-a „Mura – Drava” Mario Moharić te župnici iz Goričana i Kerestura Josip Drvoderić i Csaba Vaslabán.

Počasni konzul dr. Atila Kos s gostima konzulata

Budući da je počasni konzul dr. Atila Kos po struci doktor veterinarne s diplomom sa zagrebačkog fakulteta te tajnik Panonske veterinarske komore, od samih početaka svojega zaposlenja radi na povezivanju veterinarske struke te je dijelom i on zaslužan za razvoj suradnje hrvatsko-mađarske veterinarske struke. Godine 2017. potpisan je Aneks sporazuma o suradnji između Hrvatske veterinarske komore, Mađarske veterinarske komore i Mađarske veterinarske komore Panonske organizacije, a zatim Sporazum o suradnji Sveučilišta veterinarske medicine u Budimpešti i Veterinarskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Jačanje bilateralne suradnje na području veterine uvijek su podržavale diplomacije obiju zemalja, pa tako i konzulat u Velikoj Kaniži. Počasni konzul potiče povezivanje veterinarskih institucija i organizacija. Naime, kako reče: „Bolesti ne poznaju granice”. To je potvrdio i predsjednik Hrvatske veterinarske komore te dodao kako suradnja postoji već 15 godina. Hrvatska veterinarska komora ima strateški ugovor o suradnji s panonskom organizacijom i smatra da je suradnja na najvišoj razini. „Naš je primarni zadatak osposobiti stručnost veterinara koji obavljaju jako bitne poslove u pogledu zaštite zdravlja životinja, što je u izravnoj funkciji sa zaštitom zdravlja ljudi”, rekao je g. Gašpar te dodao kako organizacije ove godine planiraju zajedno prijaviti prekogranični projekt iz čijih bi sredstava željeli organizirati znanstvene skupove, edukacije za veterinare. Profesor Petar Džaja istaknuo je suradnju dvaju fakulteta koji, prema njegovu mišljenju, mogu biti primjer i drugim fakultetima. Ove će se godine u Hevizu održati međunarodna konferencija veterinarske struke koju već priprema mađarska strana. Nakon razgovora o suradnji veterinarske struke razgovaralo se i o drugim mogućnostima suradnje. Kako konzul vodi brigu i o pomurskim Hrvatima, želio bi da se organiziraju tečajevi u regiji uz pomoć učitelja iz matične domovine.

Crkva je također snažna u povezivanju ljudi, pa se razgovaralo i o suradnji na vjerskom polju. Keresturski župnik Csaba Vasla-

bán volio bi da susreti vjernika s jedne i druge strane granice budu češći i da se u okviru župe također održavaju tečajevi hrvatskoga jezika za mlade. Župnici su u više navrata razgovarali o toj temi. Naime, i vjera je usko povezana s hrvatskim identitetom. Goričanski župnik Josip Drvoderić redovito pomaže na hrvatskim vjerskim sadržajima u Pomurju, za što su mu oni vrlo zahvalni. Velečasni Drvoderić smatra da je potrebno njegovati veze, prijateljstva, da se odnosi unaprijede za ljude s jedne i druge strane granice. U tome sad već pomaže i to da su obje zemlje u šengenskom prostoru. Razmjenjivanje kulture, povezivanje na bilo kojem polju donosi samo dobro ljudima, tako i povezivanje na vjerskom polju. Varaždinska biskupija oduvijek je bila vrlo otvorena za Hrvate preko granice i u Sloveniji i u Mađarskoj. „Problematika vjere slična je u svim zemljama, obiteljska molitva već je manje prisutna nego nekad, čini se da su ta vremena iza nas, ali mi trebamo stalno, ono što se kaže od II. vatikanskog sabora, iščitavati znakove vremena i pronalaziti nove načine kako približiti Božju riječ i molitvu svim generacijama”, rekao je župnik Drvoderić. Na susretu su se župnici dogovorili da će tijekom proljeća posjetiti varaždinskog biskupa, upoznati ga s dosada-

Župnik Josip Drvoderić predstavlja katehezu za djecu

šnjom suradnjom. Svećenici su se već nekoliko desetaka godina trudili da se vjernici ne osjećaju strancima s jedne i druge strane Mure, još od pokojnog msgr. Blaža Horvata i prečasnog Antuna Hoblaja, župnika koji su započeli tu suradnju čiji kontinuitet pokušava nastaviti goričanski župnik. On smatra da je najvažnije da budemo jedni drugima na pomoć i da svi više porastu u svojoj vjeri i njeguju svoju kulturu. Bilo je riječi i o tome da će keresturska župa ove godine slaviti obljetnicu postojanja, što bi voljeli obilježiti dvojezičnom priredbom. Počasni konzul obećao je svoju pomoć i u tome. Kako je crkvu izgradio Nikola Skotović, podrijetlom iz Karlovca, konzul je ponudio materijalnu pomoć za postavljanje ploče njemu u spomen.

Beta

Čitateljsko pismo

Poštovano Uredništvo!

U 4-om broju ljetšnjega Hrvatskoga Glasnika objavljen je članak pod imenom „Tiho „ i u kojem se piše o 70 ljetnom jubileju koljnofskoga folklor. U prvom redu moram istaknuti, da ja posebno nisam znao za ovu priredbu jer nisam dobio poziv od diletantnih organizatora. Kasnije su me ljudi ispitivali zač nisam bio tamo. U članku sam si pa čitao, da u ovih 70 ljet radili su samo „ tri velikana „ koji nažalost već nisu med nami. Jedini koji još živi nije bio važan! Taj članak o kojemu je rič, napisan je (kako mi je „Tiho“ pisala) po govoru za mene nepoznatoga moderatora te priredbe - pokazivši njegovu diletantnost - i sadrži puno neistinosti čak i laži o prošlosti prvoga tamburaškoga orkestra, čiji sam osnivač bio ja 1975-oga ljeta. Hvala sudbini, da sam mogao upoznati mojega prijatelja iz Zagreba Tunu Barića koji je nama a posebno i meni puno pomogao, da orkestar unapređuje i postane sve bolji. Tuni to nikada neću zaboraviti!

A ono, da je on podučavao tamburaše je neistinitost a prije svega laž! On je jedan-dvaputa godišnje došao u Koljnof na tajedan dana i je pomogao u razvijanju orkestra. Kojim smo stigli sve veće a i vrlo važne i velike uspjehe. Naprimjer 1987-oga ljeta na 13-om Festivalu Tamburaške Glazbe Jugoslavije u Osijeku !

Ča se tiče instrumenata to izgleda ovako:

Prve tambure sam naručio kod izrađivača muzičkih instrumenata iz Pečuha. Majstor se zvao Bela Boczan i napravio nam je 1976-oga ljeta 5 novih tambura (tri prima i dva a- basprima).

Vlakom smo išli po njih ja i moj jedan učenik. U drugoj fazi dobili smo 6 novih tambura - po inicijativi Tune - materialnom potporom Ministarstva Kulture Jugoslavije, kada je bila kod nas jedna zagrebačka delegacija 1978-79 ljeta. Ove je tambure izradio gospon Grđan iz Gračana. Zatim smo kupili na svoj račun 3 primova koje je izradio Branko Herceg iz Erduta a ciganski bas smo kupili u gradu Győr.

U članku se piše, kako su učenici koljnofske osnovne škole uspješno predstavili igrokaz o običaju koljnofskoga tamburanja. Da je to bilo moguće, Biserka Brinza posebno je bila kod mene doma - k meni su ju poslali - jer nitko nije mogao njoj služiti nikakvih podataka o tome, kako se počelo tamburanje u Koljnofu.

Na kraju zahvaljujem se organizatorima da su me ovako lipo izostavili i tako potvrdili da u mojih 30 ljet aktivnosti nisam napravio ništa.

Kako sam još živi svjedok od 1966-oga ljeta tih vrimena do 1994-oga ljeta u Koljnofu ne mogu ostaviti, da ljudi a i čitatelji Glasnika budu obavješteni neistinim i lažnim stvarima.

Prijateljskim pozdravom:

Janoš Szallmer

Koljnof, 31. 01. 2023.

Poštovani Janoš Szallmer!

Najprlje Vam se zahvaljujemo da sve ove važne informacije ste podilili s nami, jer zaistinu je neophodno za sve nas da budemo upoznati s točnim scenariji događajev naše povijesti, a tako i tamburaškom historijom Koljnofa. Da se u tom naselju jur 70 ljet dugo gaji, poštuje i dalje se nosi hrvatska folklorna tradicija i Vaša je zasluga -po svemu napisanom-, ali nekamo zabiti, ako oni aktivisti ki su za Vami ostali, ne bi se dalje angažirali na svi područji hrvatske kulture, ti bi bili zanemareni, krajrinuti i ne bi bilo ni glasa, ni koraka, ni riči. Tako da mislim da organizatore nazvati „diletantom“ ki su skupaspravili ovo zmožno, ne samo tamburaško, tancoško, igrokazačko i jačkar- no svečevanje, je nepristojno ter svakako je je tribi pohvaliti, iako sam i ja toga mišljenja da su zagrišili kad Vas nisu spomenuli u moderatorskom tekstu kot človika ki je mnogo toga učinio za hrvatski tamburaški žitak. Napravili su to mali školski igrokazači ki su s vašim imenom skupa izgovorili ime i daljnjih peljačev. Što naliže laži i neistinitosti u članku (znete, mi djelamo po riči izgovorenim), te su izrečene pred sto i pedeset ljudi u koljnofskom kulturnom domu, što- već napravljen je intervju za austrijski Radio ORF-a, a objavljen je i članak u austrijski Hrvatski novina. Nisam vidila da su u ti medija mjesta dobile Vaše primjedbe i kritike. Po mojem znanju, časnu pozivnicu na priredbu nigdor dobio nije, nego svi nazočni su po svojoj dobroj volji prošli jer su htli biti dio velike proslave. Da se takovo što zgoda u jednom selu i da Koljnof sedam desetljeća dugo more računati na svoje folklorase, tancoše, tamburaše, jačkare i glumce, vjerujte mi, to je u današnjem svitu velika vridnost, čim se vaše naselje more i mora ponositi. Ufam se da čim prlje će se domaći međjusobni nesporazumi izravnati i nećete s bodljikom u srcu dočekati 75., 90., ali uprav stoti jubilej sjajnoga koljnofskoga kulturnoga djelovanja, u kom je i Vaša ličnost, naravno, neizostavljena jačka.

S poštovanjem

Timea Horvat „Tiho“

Na „Koljnofskom piru“ 2004. ljeta

FOTO: PETAR TYRAN

Hrvatska državna samouprava

na temelju članka 20/A5 Zakona o pravnom statusu javnih službenika br. XXXIII. iz 1992. godine raspisuje

NATJEČAJ

za popunu radnog mjesta

RAVNATELJA (viši voditelj)**Hrvatskog pedagoškog i metodičkog centra**

Ravnatelj se imenuje na vrijeme od četiri (4) godine, na neodređeno/puno radno vrijeme.

Mjesto obavljanja dužnosti:

Budimpešta, 1089 Bíró Lajos utca 24.

Županija Baranja, 7623 Pečuh, Nagy Lajos király útja 4.

Plaća i ostala davanja: Prema odredbama Zakona o pravnom statusu javnih službenika br. XXXIII. iz 1992. godine.

Uvjeti za podnošenje natječaja:

- Visoka škola, pedagoški stručni ispit i stručna sprema za voditelja javnoobrazovne ustanove;
- Jezični ispit visokog stupnja iz hrvatskog jezika razina „C“;
- Najmanje 5 godina stručnog iskustva stečenog na području pedagogije;
- Korištenje aplikacija MS Office, korisnička razina uredska;
- Vozačka dozvola kategorije B;
- Podnošenje izvješća o imovinskom stanju;
- Mađarsko državljanstvo, potvrda o nekažnjavanju;

Uz natječaj molimo priložiti sljedeće dokumente i potvrde:

- Životopis na hrvatskom i mađarskom jeziku;
- Dokaz o stručnoj spremi (preslika);
- Plan vođenja ustanove na hrvatskom i mađarskom jeziku;
- Potvrda o nekažnjavanju ne starija od 30 dana;
- Izjava o suglasnosti za korištenje i prosljeđivanje osobnih podataka kandidata u svrhe vezane uz natječaj.

Datum popunjenja radnog mjesta: najranije od **1. srpnja 2023. godine**

Krajnji rok za predaju natječaja: **17. ožujka 2023. godine**

Način podnošenja natječaja:

Natječaji se podnose poštanskim putem na adresu Hrvatske državne samouprave – Országos Horvát Önkormányzat, 1089 Budapest, Bíró Lajos u. 24.

Krajnji rok za vrednovanje pristiglih natječaja:

31. svibnja 2023. godine.

Mjesto i način službene objave natječaja:

www.kozigallas.gov.hu

Izvorni tekst natječaja: Hrvatska državna samouprava

Hrvatska državna samouprava

na temelju Zakona o radu br. I. iz 2012. godine raspisuje

NATJEČAJ

za popunu radnog mjesta

RAVNATELJA (viši voditelj)**Hrvatskog internata „Collegium Croaticum“**

Ravnatelj se imenuje na vrijeme od četiri (4) godine, na neodređeno/puno radno vrijeme.

Mjesto obavljanja dužnosti:

Budimpešta, 1093 Lónyay utca 18/B.

Županija Baranja, 7623 Pečuh, Nagy Lajos király útja 4.

Plaća i ostala davanja: Prema odredbama Zakona o radu br. I iz godine 2012.

Uvjeti za podnošenje natječaja:

- Visoka škola, pedagoški stručni ispit i stručna sprema za voditelja javnoobrazovne ustanove;
- Jezični ispit visokog stupnja iz hrvatskog jezika razina „C“;
- Najmanje 5 godina stručnog iskustva stečenog na području pedagogije;
- Korištenje aplikacija MS Office, korisnička razina uredska;
- Vozačka dozvola kategorije B;
- Podnošenje izvješća o imovinskom stanju;
- Mađarsko državljanstvo, potvrda o nekažnjavanju;

Uz natječaj molimo priložiti sljedeće dokumente i potvrde:

- Životopis na hrvatskom i mađarskom jeziku;
- Dokaz o stručnoj spremi (preslika);
- Plan vođenja ustanove na hrvatskom i mađarskom jeziku;
- Potvrda o nekažnjavanju ne starija od 30 dana;
- Izjava o suglasnosti za korištenje i prosljeđivanje osobnih podataka kandidata u svrhe vezane uz natječaj.

Datum popunjenja radnog mjesta: najranije od **1. srpnja 2023. godine**

Krajnji rok za predaju natječaja: **17. ožujka 2023. godine**

Način podnošenja natječaja:

Natječaji se podnose poštanskim putem na adresu Hrvatske državne samouprave - Országos Horvát Önkormányzat, 1089 Budapest, Bíró Lajos u. 24.

Krajnji rok za vrednovanje pristiglih natječaja:

31. svibnja 2023. godine.

Mjesto i način službene objave natječaja:

www.kozigallas.gov.hu

Izvorni tekst natječaja: Hrvatska državna samouprava